

[Ole Vig Jensen]

Vi kan fra radikal side ikke støtte forslaget. Det er vores opfattelse, at med de sidste ændringer netop på dette område har vi fået udformet reglerne sådan, at de virker tilfredsstillende, og det er også kommunernes opfattelse.

Jeg vil ikke afvise, at det på lidt længere sigt kan være rigtig også at overføre denne opgave helt og fuldt til den kommunale selvbestemmelsesret, men jeg tror, det betyder noget, at vi fuldt ud får udbygget de regionale trafikelskaber, før vi træffer en sådan beslutning.

Steen Folke (VS):

VS er imod forringelser af ordningerne med skolekørsel til og fra skolerne, og derfor er vi også imod dette lovforslag.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg er enig med fremskridtspartiet i, at skolekørslen er blevet en stor økonomisk belastning for kommunerne. På den anden side vil jeg gerne sige, at det er jo vore børns sikkerhed, det drejer sig om, og er der noget, der kan skræmme forældrene, er det at sende deres børn ud i trafikken i dag. Vi må prioritere børnenes sikkerhed højere end den økonomiske besparelse. Men jeg vil meget gerne være med til i udvalget at drøfte, hvor stærkt ønsket er fra kommunernes side om at blive befriet for den forpligtelse, der ligger i den nugældende lovbestemmelse.

Flygaard (DR):

Retsforbundet vil gerne være med til at se på det foreliggende lovforslag og også være med til at ændre § 25, men vi vil gerne gøre opmærksom på, at det efter vores opfattelse ganske klart må have til forudsætning, at man har sørget f. eks. for de nødvendige cykelstier eller anden transport, således at der ikke bliver noget sikkerhedsmæssigt problem tilbage.

Halvgaard (FP):

Undervisningsministeren udtalte tidligere i dag, at vi her i folketinget har den uvane at koncentrere os om egne synspunkter og kun meget lidt lytte til andres mening og indlæg og synspunkter. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren nu er sikker på, at ministeren ikke har gjort sig skyldig i den uvane

ikke at sætte sig tilstrækkeligt ind i forslaget her og lytte til de intentioner, der ligger i forslaget.

Det er jo sådan, at udgifterne til befordring af eleverne, ikke alene til folkeskolen, men også til ungdomsskolen, efterhånden har nået et omfang og en karakter, som er yderst betænkelig – i forhold til de besparelser, som bliver gennemført på mange andre områder. I den økonomiske situation, landet befinder sig i, vil det være naturligt, at man kigger på eventuelle besparelser.

Det er ikke alene økonomien, der har bevirket, at dette lovforslag er fremsat. Det er sådan set også den holdning, som efterhånden er opbygget blandt de unge, der er blevet vant til bare at sætte sig ind i en bus og så blive befordret af sted. Det er usundt. Jeg mener, som det også er blevet sagt tidligere, at de unge – hvor skolevejen er sikret, naturligvis – har meget bedre af enten at gå eller at cykle.

Jeg ved godt, at visse kommuner i landet har forpligtelser over for visse befolkningsgrupper med hensyn til at befordre eleverne. Det beror på nogle aftaler, der blev indgået i sin tid, dengang man centraliserede skolevæsenet, og hvor man nedlagde de små skoler. Dengang lovede man, at man til gengæld ville sørge for, at eleverne blev befordret. Men det er jo efterhånden mange hundrede millioner kroner, det er måske en halv milliard kroner eller i nærheden af en milliard kroner, det koster at befordre skolebørn og også eleverne fra ungdomsskolen til og fra skole. Så er spørgsmålet, når man skal til at prioritere, om det ikke var bedre – også i en arbejdsløshedssituation – at man anvendte nogle af de midler til en forbedring af cykel- og gangstier. Det kunne give beskæftigelse, man kunne spare energi, og det ville samtidig give frisk luft til eleverne.

Nu har man jo hastighedsbegrænsninger, og man ser også, at børnene ikke skal være ret gamle, før de, når de kommer hjem fra skole, tager cyklen og kører sådan set den samme skolevej. Jeg mener altså, spørgsmålet om sikkerhed er blæst for højt op, når det drejer sig om at lade børnene selv sørge for at komme til skole. Jeg mener, man i højere grad må tage hensyn til børnenes sundhed og kondition fremfor at tale om den usikkerhed ved befordringen.